

PRESENTACIÓ

Vaig començar fa uns mesos aquest recull de poemes que vaig titular *Ara que tinc tot el temps rere meu*; finalment, però, vaig decidir canviar el títol per tal de palesar la intenció de dirigir la mirada cap endavant, fugint de les ombres.

Tot i que és cert que parla d'un temps passat, hi he anat desenvolupant una història de percepcions que s'acaba tallant y que arrenca totes les arrels que em captivaven, empresonat en la fosca del silenci, impedit d'albirar respostes sense poder donar forma a la seda del sentit amb les paraules.

Obrint els llavis vaig describint, salpant del port de l'obagor, els camins absents d'aturades, i, posant els ulls a l'alba, que és on s'esquerden en mil boçins els vidres de la nit, he anat gaudint de les noves imatges i les he tancat dins meu, perquè tot resti al fons dels ulls.

He parlat, doncs, per compensar els cops rebuts, remembrant altra vegada els mots, perquè tinguin un nou sentit, rasant les paraules que defineixin l'horitzó; perquè encara vull gaudir del paisatge albirant l'arribada d'una nova primavera.

Rere els vidres desllustrats dels meus ulls,
plouen paraules que s'arregleren impacients
dintre d'aquesta mar inconstant de mirades
que es desfan a les ninetes en escuma alba,

topant contra el teu pit pàl·lid de marbre fred
i fent-lo bategar amb el meu que s'esllangueix.
Quan els somnis són d'aigua, les passes que fem
s'ofeguen en crits sords al fons del seu color.

Quan la remor duna marinada de llevant
esclata en mil sons dintre del silenci de la paraula,
tot fa pensar que els seus llavis freds nocturns
porten l'oratge d'un petó de comiat a l'alba.

En el paisatge groc tardívol,
han restat marcades al reclus
totes les llums de tot un passat
que esguarda un cel on enfonsar-se.

Perdut dintre de la pell mullada,
la ment vagareja de gota en gota
en aquesta pluja de silencis sense límit,
amarant-se de designis incomplets.

Mentre s'esmorteix la claror,
construeixo amb fang figures de crits,
abans de restar llosc i tement
que el curt aiguat no m'ofegui.

Rere les finestres obertes de l'esguard
passen, sadollant els ulls de la incertesa,
tots els núvols negres de la meva tarda,
mentre romanen tancades les portes de l'oblit.

Hi he arribat a fer-me uns sòlids merlets
de les runes que hi ha sota els meus peus
després del trencall de les voltes distants,
per mantenir les distàncies amb els dards.

Tan sols hi deixo passar la llum dèbil,
si no fereix les pupil·les dòcils que s'enceguen
el més mínim frec sobtat d'una aspra visió,
i la dolçor amarada d'alguna pluja passada.

En el meu estat plàcid vaig, sense esperar res,
amb la ductilitat del gest pausat de cendra,
per on davallen els camins com les gavines,
solcant cels que arriben a les llenques del pit.

Qualsevol paraula, qualsevol gest amable i dolç,
topa amb l'esguard dels llavis tornant somriures,
però em deixa sempre immòbil l'acerba trencadissa
i els estralls d'aquells moments perduts al cau del fosc.

Ara que m'ha derrotat el temps fet de somnis
i encara que els sentiments s'aixequen com columnes
i que semblen sempre temples acabats de nàixer,
sento que la raó té cinquanta anys més i la por, cent.

Sota una mirada vacil·lant,
s'enfonsa tot un temps passat
en el cau perdut del descuit,
esmicolat en mil bocins.

Reculls pesarós del terra
tot allò que penses important,
mentre els remolins del temps
els escampen cap a l'oblit.

La pols t'impedeix respirar
i deixes el teu darrer intent
de recollir engrunes de vida,
abans de sentir-te ofegat.

Però el temps també m'ha fet les mans toves
per palpejar els pètals blancs de les flors de la nit
i acaronar lleument els ulls tendres i il·luminats
dels somriures nets que porten uns altres missatges.

El viure m'ha esculpit la serenor al front
i no m'esvera gens el ràpid viatge als mots.
Ara, totes les ombres dels silencis s'esvaeixen,
en la vermellor inflamada dels vespres roents.

Esperaré pacient, llavors, amb el meu posat serè
i assajaré rere els vidres de l'esguard dels sons
un gest, una mirada tendra, i obriré els meus llavis,
que si ve una altra primavera, l'haig d'omplir de petons.